

Izveštaj sa 13. Prvenstva Malih Zemalja, Viljnus 2021.

Pripreme i put

Nikada se u srpskom bridžu nije desilo da je odlazak na neko veće takmičenje bio lak. Ipak, Viljnus i 13. Prvenstvo Malih Zemalja je ozbiljan kandidat za najteži i najkomplicovaniji odlazak ikada. Ne postoji deo tog putovanja koji nije sadržao makar jedan problem.

Da počnemo redom.

U ovom periodu pandemije svaka državna odluka se menja od danas do sutra. Svaka zemlja ima svoje sopstvene uslove ulaska i boravka. Prvo što smo saznali je da Litvanija zahteva 10 dana karantina za svakog ko nije vakcinisan nekom od vakcina iz EU (čitaj, Fajzer ili Astra Zeneka). Ruska i kineska vakcina se tretiraju isto kao i nevakcinisani. Svako od nas je bio ili vakcinisan ili je preležao, samo to nije bilo dovoljno. Odmah smo zatražili pomoć i od organizatora i od EBL-a i sve što smo uspeali da dobijemo je zvaničan poziv litvanske bridž federacije da dolazimo na internacionalni turnir sa molbom da budemo tretirani kao vrhunski sportisti. Nakon par stotina razmenjenih poruka u okviru tima, par stotina minuta telefonskih razgovora, preko 20 mejlova što sa EBL-om, što sa organizatorima, što sa raznim aerodromima i ministarstvima zdravlja raznih zemalja, u pokušaju da shvatimo gde i pod kojim uslovima možemo da putujemo i koje su nam restrikcije, stisli smo petlju nekih 10-tak dana pred put i nepovratno platili avio karte i smeštaj za 6 dana u Viljnosu, što je ukupno iznelo tek nešto preko 2000€ za ceo tim. Istina je da je polovinu svega toga

finansirao BSS, ali verujem da bismo ta sredstva verovatno morali da refundiramo iz sopstvenih džepova da nismo uspeali da odemo.

BSS je u svemu pomogao koliko je mogao i koliko je obećao. Sve što smo zatražili od BSS-a i/ili Predsednika BSS-a, I. Đukanovića, dobili smo brzo i odrađeno kako valja. Ipak, naši problemi su bili iznad ingerencije BSS.

Uglavnom smo na jednu dobru, dobijali i bar jednu lošu vest. Na sve. Tako je dan nakon mejla da će nam biti dovoljan antigenski, stigao mejl da će morati PCR i da ne može antigenski, uz zahtev da ga ponovimo u Litvaniji, nakon 3 dana. Lično, nisam stekao utisak da su znali da to baš mora, već da su nagađali da je bolje da imamo PCR. Većina uslova se menja na par nedelja, tako da skoro niko nema pojma šta tačno gde treba. Naročito jer su uslovi različiti u zavisnosti iz koje države dolazite. Problem je što su troškovi time upravo skočili za preko 1000 evra za tim, uključujući i ponavljanje testa u Litvaniji (kod njih je PCR preskup - oko 120€).

Dok su zemlje bile kategorisane u 5 "boja" po broju novoobolelih, mi smo grabili ka 10 000 novih slučajeva dnevno i crnoj boji. Neke od zemalja EU su već blokirale Srbiju za ulazak, bez obzira na vakcinaciju ili negativan test.

Individualno, svako od nas je imao problema preko glave. Počev od finansijskih, koji se podrazumevaju. Do Davida zbog njegovog posla nismo uspevali da dođemo pre kasne večeri, Ušćumlić je bio kovid pozitivan na manje od 15 dana pred turnir i strepeo da li će se oporaviti da bi mu test bio negativan pre polaska, a Kalčić i ja smo imali problem da uzmemo slobodne dane. On je krenuo da radi praktično duple smene 15-tak dana pred polazak i odrađivao časove, kako bi njega kolege menjale dok nije tu. Ja sam nudio firmi da 2 nedelje unapred radim 60 sati nedeljno jer nisam imao prava na odmor.

O svemu smo stigli da pričamo sem o bridžu.

Najveći horor nas je sačekao u povratku u tranzitu na Malti, gde smo prenoćili u karantinu, a pratnja nas je vodila čak i do toaleta. Vakcinacija ne-EU vakcinama im ništa nije značila, ni moje tri doze vakcine nisu pomogle (od toga treća je Fajzer), test na antitela koji pokazuje da ih imam dovoljno za pola aerodroma, kao ni mahanje medaljama i papirima u kojima nas pozivaju kao vrhunske sportiste. Spavali smo na podu jer je ujutru neke od nas čekala prva smena.

O svim peripetijama u putu mogao bih da pišem danima, od odvajanja nekoliko nas u posebne grupe i zahteva za popunjavanje raznoraznih formulara, preko našeg odmeravanja i "opipavanja pulsa" šalterskih službenika i gde ćemo najlakše da prođemo, pa sve do naših blagih osmeha na licu kad smo konačno ušli u bus do hotela i rečenice "mi nekako stigosmo".

Da smo jednu veliku pobedu napravili samim odlaskom - sigurno jesmo. Nijednog trenutka nije delovalo kao da neko od nas misli "nema ništa od ovoga". Bili smo optimisti.

Turnir

Dan 1/3

Za lagani start prvi meč je bio protiv Farskih ostrva. I prvi poraz. Uz malo sreće za njih i jedne naše diskutabilne odluke. Doduše minimalno, sa 1 impom razlike, ali je poraz, umesto očekivane glatke pobede. Drugi meč smo dobili protiv jedne najkvalitetnijih reprezentacija na prvenstvu - Češke. Po imenima mislim da jedino Češka ima igrače koji se često viđaju na većim prvenstvima. Mislim da ovde nisu igrali baš u standardnim

parovima, ali za nas, Česi jesu jedna od tema ovog dela priče. Na kraju ćete videti i zašto.

A onda je došao hladan tuš protiv domaćina, Litvanije. 2 impa je falilo da izgubimo sa 20:0. Da smo odigrali dobro, svakako nismo, ali i da su oni imali sreće - imali su i to na pretek. Zaradili su čak i na bordovima na kojima je trebalo da izgube.

Prvi dan smo završili na 7. mestu od 10 timova. Nikome nije bilo ni do čega. Neverica da je sve moglo naopako da se nacrta. Jedino je Ušćumlić tvrdio da nas je "karta kaznila danas i da će nam se to vratiti". Gledali smo ga belo.

Dan 2/3

Drugi dan je počeo ponovnim testiranjem. Ovog puta na antitela (ne antigenski, nego baš antitela, iz krvi). Organizator nam je izašao u susret i dozvolio nam da umesto preskupog PCR testa radimo test na antitela i da će nam to važiti 16 dana. Naravno, ukoliko antitela imamo. Morali smo da molimo za ovakve ustupke, PCR za tim bi izneo 600€.

Za lagani start drugog dana prvi meč je bio protiv Slovačke, jedne od slabijih reprezentacija na turniru. I još jedan poraz. Izgubili smo sa 29 impova razlike i završili među fenjerašima, San Marinom i Farskim ostrvima. Pobedili smo Ukrajinu sa par impova razlike, a onda smo napravili dve velike pobede - prvu protiv Estonije sa +45, a drugu protiv Hrvatske sa +32. Završili smo dan na odličnom 4-tom mestu. Hrvatska je bila na par VP iznad, a na par VP ispod su bile Češka i Letonija. Round-robin se bližio kraju, imali smo još 2 meča do kraja. Bilo nam je potrebno makar da zadržimo četvrto mesto jer nam garantuje meč za treće mesto sa trećeplasiranim.

Dan 3/3

Pobedili smo Letoniju na početku trećeg dana, međutim, vodeća Ukrajina je izgubila od Češke, tako da su nas Česi prestigli. Ono što je bilo dobro pred poslednji meč jeste da

nam je ostao meč sa poslednjeplasiranim San Marinom, a Česima meč sa vodećom Litvanijom. Pobili smo i San Marino sa velikom razlikom i na 2 borda pre kraja držali 2. mesto, koje nam obezbeđuje meč za 1. mesto, ali su Česi u nesporazumu ušli u 7♦ u fitu 5-2, gde imaju desetokratni fit herc. Imali smo i dve veoma sporne sudijske odluke protiv Letonije koje su mogle da nam pomognu. Sistem takmičenja je bio malo čudan, nakon round-robin faze igraju 1. i 2. zatim 3. i 4. itd. Pobednik meča ide na višu poziciju, poraženi na nižu. Završili smo kao 3. tako da smo praktično branili treće mesto bez šanse da se popnemo na drugo. Jedino smo mogli da padnemo na četvrto. Da smo završili kao drugi, imali bismo priliku da igramo meč za pobedu na prvenstvu. Sve u svemu, stativa.

U meču za treće mesto igrali smo 16 bordova protiv Hrvatske. Na poluvremenu smo vodili sa 33 impa, iako se ta prednost kasnije istopila, uspeali smo da još jednom pobedimo Hrvate i da prvenstvo završimo na trećem mestu.

Dan 4/3

Četvrtog dana se više nije igralo Prvenstvo Malih Zemalja, ali se igrao drugi timski turnir na kojem smo i mi učestvovali. Dan četvrti od tri dana turnira je posvećen Česima. Česi su ispustili borbu za medalju na Malim Zemljama u pretposlednjem bordu i totalnom nesporazumu. To je bord koji sam već spominjao. Igraju 7♦ u fitu 5-2, gde imaju 6-4 fit u hercu. Reklo bi se katastrofa. Da se to desilo u bilo kom srpskom timu, bilo bi veoma dugih rasprava, dugih analiza od strane svih igrača u timu i pitanje ko bi do sutra bio živ ko mrtav nakon svih hvatanja za gušu.

Zašto mislim da su Česi jedan vrhunski tim? Zato što su Česi došli tog "četvrtog" dana i od 40 timova (od kojih su bar nekih 4-5 sa vrhunskim svetskim igračima u timu), nakon onog blagog užasa sinoć, bili treći. Lakoćom koja pleni.

E pa dragi bridž igrači u Srbiji, dok ne naučimo da malo budemo i Česi nećemo u bridžu imati ništa vrhunsko. Naročito ne rezultate.

Big Deal

U razgovoru sa Fotisom Skoularikisom, glavnim IT čovekom u EBL/WBF, saznali smo kako zapravo funkcioniše čitav sistem oko podela za sva velika EBL/WBF takmičenja. U pitanju je [Big Deal](#) softver, koji je negde od 2000. godine poklopio sve ostale (po njegovoj priči negde od 2004. su EBL/WBF krenuli da ga zvanično koriste). Od tada je u upotrebi na svim velikim turnirima. Big Deal je potpuno besplatan, mada ima plaćenu verziju za koju sam autor kaže da skoro nikom nije potrebna. Generiše podele u 10-tak najčešćih formata fajlova, a autor je spreman da doda i svaki novi format koji od njega bude zatražen. O Bid Deal-u se može dosta saznati na prethodnom linku, ali ono što smo i uživo saznali je da **kompjuter nikako ne pokušava da napravi problemske podele**, već apsolutno suprotno - sasvim slučajne podele. Pri tom, **kompjuter nikako nije pokušavao da analizira kontrakt, licitaciju ili odigravanje i odbranu**. Jedini njegov cilj je bio da izbacii slučajnu podelu koja se ne bi ponovila čak i ako se zatraži par miliona podela odjednom. Čisto da rešimo ono “evo šta je kompjuter smislio”. **Ništa nije smislio, podele su apsolutno “random”**.

Druga stvar na kojoj je bio akcenat je sigurnost. Jednom generisane podele mogu da budu smeštene u fajl i “zapečaćene” sigurnosnim ključem, tako da ih čak ni osoba koja ih je generisala nije videla. Jednom upotrebljen ključ trajno i nepovratno menja fajl sa podelama, tako da fajl postaje trajno otključan. To je sistem garancije da niko nikada, uključujući i osobu koja je generisala podele, nije mogao da vidi podele. Ako je fajl stigao zaključan - onda je siguran. Ako je otključan i bez unetog ključa - onda ga je neko već otkučavao i podele su ugrožene. U ovom delu da rešimo ono **“glupi bordovi su izbačeni”**. **Nisu. I niko ih nikada nije video**.

Iskreno, zaista ne želim da razmišljam u tom pravcu da bi neko u BSS namerno dao iste podele dva puta ili da bi dozvolio nekom da vidi podele. Ali, ne mora da znači da ne bi slučajno, greške se svima dešavaju. Desilo mi se da mi je protivnik, ni manje ni više nego na Ligi Srbije, rekao da zna podelu i da su mu iste poslate pre 2 nedelje za neku drugu svrhu. To je apsolutno nedopustivo, kao i ručno pakovanje podela gde neko ima

uvid u iste. Zaista deluje nepotrebno da pored svih naprava i svog softvera danas, dolazimo u situaciju da razmišljamo o “prednosti” na bordovima.

Bridge Scanner

[Bridge Scanner](#) je litvanski sajt koji prati turnire po Evropi. Oni se trude da registruju sve turnire i da ta baza bude što veća, tako da je moguće preko njega prijaviti turnir otvorenog tipa, kao Trofej Beograda, Kup Radeta Antića i sl. Moguće je pretraživati, često je moguće registrovati se preko njega i videti rezultate. Međutim, opšti utisak je da je ono gde značajno zaostajemo za svetom neki moderan softver za praćene rezultata, kao [Tournament calculator](#). U pitanju je poljski softver koji su koristili za rezultate i za SFG i za Vilnius Cup. Svi imaju nešto ozbiljnije ovog tipa, što omogućava uživo: prenos bordova, rezultata kroz celu salu, prikaz podela, ataka i svega ostalog što od podataka šalje [Bridgemate](#). Iako je Bridge Scanner besplatan, Tournament calculator se plaća, mada ne nešto preskupo. Naš ukupan utisak je da je taj softver zaista odličan i da, ako bude finansijskog prostora za nabavku nečeg novog, treba ga imati u vidu. Kao primer kako sve to izgleda na ovoj ozbiljnoj aplikaciji može se videti na [Parski Vilnius Cup](#).

Marko Gligorijević